

(המשך ממעמד 7)

באשמות אחרות, למשל: אי תשלום מזונות לאשה, הקמת רצע במקום ציבורי, עד אשר לבסוף החלה תקופה חדשה בחייו. המפנה בא כאשר השופט גלעדי החל מטפל בעניינים אלה. השופט שמע את ששון, חקר עדים ונתברר, כי המנגן העיוור מבקש שיקבלוהו למוסד לעיוורים או שיעסיקוהו בעבודה מתאימה אחרת, כי פנה למוסדות, עשה מאמץ צימ רבים כדי למצוא עבודה. השופט הטיל על ששון קנס של פרוטה אחת ושלה מכתב המלצה ללשכת העזרה הסוציאלית של עיר ית תל אביב, למטרה ולמשרד הסעד. המוסד דות לא עשו מאומה, פרט למטרה. התוצאה: ששון הובא אל עשו מאומה. ששון חזר לר-איסוף נבות על ידי גילוי מום. השופט חר על המוסדות, קנס את ששון בפרוטה אחת. המוסדות לא עשו מאומה. ששון חזר לר-חוב אלבני ומקץ כמה ימים הובא שוב בפני השופט, נקנס בפרוטה וחוזר חלילה.

אולם השבוע חל המפנה. השופט גלעדי, שהיה סבור, כי ששון שוב יובא באשמה הופתע. "אדוני, הפעם אינני מודה באשמה" אמר הנאשם העיוור. "אני לא אוסף נבות. אני מוסיקאי, אני מנגן, אינני מכריח אף אחד, מי שנתן לי — הרי שהוא משלם בשביל התענוג שיש לו מהנגינה שלי." ששון הסביר: "יש לו ידיו והוא ילמד עלי סניגוריה." בו ברגע קפץ צעיר בעל שער פרוץ ועיניים גדולות, טיפוס של אידיאליסט, זריז התנועה ובעל קול רועד, התקרב לדוכן השופט והכריז בפאתוס: "לפי סעיף... יש רשות לנאשם לבקש שידיד יגן עליו. ששון אינו פושט יד, אני אוכיח את זאת." השופט שלח מבט בסניגור הצעיר. "צריך יהיה להזמין עדים." הוידר אמר: "אביא עדים, אוכיח, אני מבקש רשות להופיע." הרשות ניתנה. הפעם ארך המשפט כמה דקות, נדחה עד לבירור יסודי של כל הפרשה.

ציונות

הכומר פרץ בבכי

ביובל החמישים של הקרן הקיימת לישראל ראל החליטה הפדציה הציונית בדרום אפריקה להגיש למאות אלפי יהודי הדומיניון מש"הו מיוחד. המשנה: הצגת ענק "עמי ישראל" עי מוסיקה ישראלית ושהפכה למבצע תהי מעורכי שבועון מפא"י, אשמורת, לפני פירוק המערכת העצמאית יתר על המידה.

באולמה הגדול של יוהנסבורג נתכנסו כ-1500 צופים, חזו בתזמורת בת 50 משתתפים, מקהלת מאה איש ולהקה של 200 חתקנים שביצעו את תזמורת אורלנדו, ששובצה 70 קט" עי מוסיקה ישראלית ושהפכה למבצע תהי אטראי הגדול ביותר על במות דרום אפריקה.

התוצאה: קרן הקק"ל בדרום אפריקה עלתה בהרבה, דבר שיבטח את בתרומות 1951. תוצאות משנת: הרוח המציאותית שבה צגה וזיעועה את הצופים. כומר אחד פרץ בבכי, פרופסור אוניברסיטה אוניטשימי הביע את דעתו כי טעה בהערכת היהודים. מלבד

זאת יזכו ארבעה התיאטרונים הישראליים במ' אות התלבושות שנשלחו לירושלים לחלוקה.

דרכי חיים גם בברלין אופים לחם

בלונדי, גבוה, בעל גוף של איתלי ומר-כיב משקפיים, מדבר עברית שוטפת וגר בחדר בשכונת רוממה בירושלים: "אינני שונא יהודים, אינני אוהב אותם. אינני בעד כלום ואינני נגד. פשוט החלטתי לראות את העולם על חשבון הצבאות השונים" — אמר חלפאנג וואדאל, בן 27, גרמני נוצרי, בין היחידים ששרתו בצבאו של היטלר ובצבא ההגנה לישראל כאחד.

הוא נולד בברלין והתמחה בחרטות. בסוף 1941 קבל צו גיוס והיה נהג קרבי (לאחר ששה שבועות של אימונים) בחזית המרכז והדרום במלחמת גרמניה רוסיה. שנה וחצי היה וואדאל בחזית הרוסית וב-1943 שוחרר

כדי שתילחם. אני אוהב להילחם. לא לרצוח! להילחם! הגעתי למינכן — שרפו את תעודתי תי והפכתי ל...משה איפנהיימר" עם משלוח של עוד 18. הם היו באמת יהודים, הגעתי למרסיל. בדיקה ריפואית — ונוכחי "שאינני חתוך". ביקשו להתירני — הבטחתי להם כי כשאגיע לישראל אמול עצמי אצל רב. אחיה יהודי ממש. הגעתי לבנימינה והפכתי שוב לחלפאנג וואדאל. מאז לא שאל איש. בתעודת הזהות כתוב: "לאום — גרמני". באמתחתי של חלפאנג וואדאל תעודות זיהוי, מילואים, הסתדרות.

במחנה העולים נשלח לצבא. וואדאל היה בגדוד השביעי של הפלמ"ח. לחם עם הג'ודו והפך לחלק ממנו. הקרבות בנגב הפכוהו למקלען טוב והוא נהנה מהנגב. עם השחרור מהצבא — עבד כמכונאי בעין חוצוב. עברה שנה.

בימים אלה סיים חלפאנג וואדאל את שני רות המילואים שלו בצה"ל. (אינני רוצה

יהושע בן נון וחילות יריחו ביוהנסבורג פרופסור אוניטשימי טעה בהערכה

לעשות תעודות. אומרים לי: אתה כאן -- תעשה. ישבתי בגלל זה שלושה ימים בבלא בעתודות". מעין חוצוב עבר לירושלים והיה נהגה של החברה המרכזית לשיכון ובנין. עכשיו יחזור לעין חוצוב, "לעשות קצת סכף".

דודה מגרמניה כתבה לו לירושלים ב-12 ביוני, 1951: "...שמעתי מנודה קלרה (יש לו שתי דודות) כי קבלת את האמונה הירודית". חבר כתב לו מברלין: "...חוזר, פה אופים את הלחם בתנור, ביוק כמו בישר אל... חלפאנג וואדאל איננו מוכן להחליף אמונה ככתונת, אם כי איננו נוצרי אדוק

כחיוני לעבודה בבית חרושת לנשק -- תי-קון טאנקים גרמניים כבדים.

כשנכנס הצבא האדום לברלין אספו את הצעירים הגרמניים במחנה ריכוז באחד מהל-קיה של ברלין. וואדאל ברח פעמיים וחי מ"מסחר". הבריו מוון מהכפרים העירה, מבר וקנה צמיגים וכלי עבודה והבריו לכפר. כך המשיך עד יוני 1948, כשהעסקים הפכו רעים. לא היה מה לאכול וממה. הגיע להמ' בורג ופנה להקילה היהודית: "אני יהודי, טען, וביקש להגיע לישראל. למה לישראל?" שם יש מלחמה. כשיש מלחמה קיימים צבאות המוכנים להסיעך מרחקים גדולים

(רק בחג המולד -- לכנסיה). כאן לא יוכל להתחתן. אתה יודע, רוצים להקים משפחה, בית, ילדים... כאן אי אפשר... עם מי? הס' ביבה אחרת. אורח חיים אחר. לא התאקלמתי -- לא אוכל גם לעולם... במלחמה זה אחרת. יגידו לי מחר -- סע לקוריא: אני מוכן". עכשיו: מחכה לאשרת כניסה לגרמניה. יקבל -- יסע. לא יקבל -- יברח ויטע. את היתר היציאה מישראל יקבל ללא קשיים (לפני ימים מספר נחקר במחלקה הכללית במטרה -- אמרו שיעזרו לצאת).

בשבועות הקרובים ייפדד חלפאנג וואדאל מישראל, מהפלמ"ח, מהנגב, ומהצבאות הצעיר רות, הן טובות... יש לי חברות. אבל לא להתחתן.

היהודנים מצאו חן

"אני שונא את המרנה הויאת, את השפה הויאת ואת האמא הויאת!" צעק בחמת דעם היסטרי נער בלונדי, מגודל מכפי גילו, שהועמד בפני שופט הנוער בחיפה. הוא נאשם בגניבת 30 לירות ומכשיר רדיו מבית אמו. כן הוכח כי זיקף את גילו בפספורט האיטלקי שברשותו.

הנער בן 15" הוא יליד איטליה. אמו, המשרתת כרופאה בצה"ל, נישאה לנוצרי אי-טלקי. לאחר שנים מספר נפרדו. הילד הועבר לבית סבו (אבי האב), גנרל איטלקי, פשיסט הנער התחנך באיירה של "חולצות שחר" רות", קריאות "אונטי", שבועות לכיבוש ה"מארה נוסטרומ".

האם התגעעה לבנה, דרשה את עלייתן. לפני כשנתיים הגיע לישראל. הכל נראה לו זר, נוכרי, יהודי מדי. ועל הכל: הוא לא מצא את הקשר הנפשי עם אמו, כעס על כי הגלתה אותו מאיטליה, החל שונא אותה שנאה עזה.

האם מטרה אותו לקיבוץ. אולם שם החל מתקוטט עם "היהודנים", וחוזר העירה, ני-סה לצווב את הארץ -- ללא הצלחה. קרובי האב באיטליה הודיעו כי יהיו מוכנים לקבלו ברצון. הקונסוליה האיטלקית לא היתה מוכנה לתת לנער היתר-כניסה. קציני המבחן הציע לשופט בפעם הראשונה בתולדות המבחן, לסייע לנער לצאת עלידי גירוש מן הארץ. ואז באה ההפתעה הגדולה: האם והנער התפייסו תוך התקבקות ודמעות שליש. הנער ביקש להישאר בארץ. אמו מחפשת עבורו מורה לעברית.

הארץ

יחיד בדרון

חבושים קונה סיודמק, סיודמק קונה ריי מוניס, תירס קונה אבטיחים, פירות וירקות קונה סיודמק, רעננה, רח' עקובא (הארץ). מרים קוטנר, ת"א

מחיר השלום

הודעת מטילי "גנבה" -- מטילי האגיה "גנבה", השטה לאורך חוסי תורכיה, מר דיעים במברק מיוחד, כי לכולם שלום. 8 אנשים נהרגו ב-27 נפצעו קשה. (על חסמנד). איתן פרדמן, ת"א

פתרון תשבץ 161

- מאונך (1 מחוש; 4 אחיותול; 10 רץ; 11 מר; 13 מר; 14 ירק; 15 שמים; 17 ים; 19 סל; 20 מערה; 22 שריבט; 25 דין; 26 נוש; 27 מוסר; 30 דרוו; 32 תג; 33 כי; 34 חת; 36 נב; 37 מנט; 39 שביל; 41 נצה; 42 לה; 44 לימות; 46 סיוע; 48 ריי; 50 מה; 51 חבית; 53 קר; 55 זר; 57 זר; 58 ריילי; 59 שארישוב; 60 חכעה.

- מאונך (1 מרים; 2 חק; 3 שממת; 5 חס; 6 יריב; 7 י; 8 פרי; 9 לכלכות; 12 י; 15 שריר; 16 משור; 18 מימות; 21 עה; 23 רש; 24 ט"ה; 26 נוב; 28 סר; 29 אחרוש; 31 רגלים; 32 תגר; 35 רב; 37 מצנת; 38 מלית; 40 י; 41 י; 43 ה; 45 מוקש; 46 סירה; 47 ענלה; 49 גרא; 52 בו; 54 רל; 56 ר; 58 רע.

פרסי ספרים לפותר תשבץ 78

מושה אלסק, ר"ג, הרצל 78; ניסן בנישראל, חיפה, הכרמל הצרפתי, הצנובר, בית טאוונאהוז; יהושע רינג, ת"א, הקליר 19.

פרסי ספרים לפותר תשבץ 79

אסתר בלכוב, ת"א, כרדיצ'בסקי 9; משה מחר, ב"ת, ת"א, דיונונת 92; ירנה שניידר, ת"א, דיונונת 247.

8x8 crossword puzzle grid with numbers in the starting cells.

חשבץ מס. 82

(ערוך עמ"י מתכונת הכתיב המלא)

- מאונך (1 ישוב ותיק בעמק יזרעאל; 8 עם רב; 9 אילי המלחמה הרומי; 10 בוסתן פרי הדרו; 12 הרמטכ"ל; 14 מיה; 15 כלי קבול לנוול; 17 נחל נסוף; 18 שאיננו בעל ותק; 20 איבר כולט; 21 קיים; 22 אחת מארבע האמחות; 23 התול מר; 25 אש; 27 רמש; 29 ריבית קצוצה; 31 אות באלפאביתא העברית; 33 נחל לא אכוב; 35 אפס; 38 נדה; 40 שאות; 41 חבר בממשלה; 42 נבות; 44 חנ עלי; 46 קריאת כאב; 47 עונג; 48 סקת; 50 מול; 51 צנור המשמש לקלוו המים מן הגג; 53 מנהיג חסידים; 54 מטבע תהוג בארצות השטרלינג; 55 יום אבל לאומי.

- מאונך (1 צעיר שבטי ישראל; 2 ישר לב; 3 מוכיר מפא"י שהתפטר; 4 ארמת הנגב; 5 צבע קרוב לשתור; 6 קול חוזר; 7 יסוד; 8 נערה; 11 התהקות על שרשי הדברים; 13 חי ממשפת האבאים; 14 זרם מים; 16 מלת שילית; 18 לחלוחית; 19 קבוצ נול ליר החובות; 24 מחבר שתי נרות; 26 שר; 28 חצות היום; 30 פלך; 32 מראות השב; 34 מופיע אחרי הברק; 36 מושל משלים נול; 37 חנ נוצרי הרומה לפורים; 39 שובב ולקידעת; 43 תור העצמות; 45 כלי תח בודה; 46 שונא; 48 דקל; 50 שער מעל לעין; 52 מסולם הקולות; 53 אילי השמש כמזרים הקדומה.